

Arrest

nr. 307 172 van 24 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Moldavische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 23 juni 2022, dient diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 17 april 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 28 september 2023.

1.3. Op 30 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten, een Roma te zijn van etnische afkomst en een christen te zijn. U bent geboren op 12/11/1971 in Soroca, waar u het grootste deel van uw leven woonde. De afgelopen 10 jaar woonde u grotendeels in het buitenland, bijvoorbeeld in Rusland. U kwam soms terug naar Moldavië en verbleef dan bij uw tante. U ging naar school tot de 4e klas, maar u werkte niet in Moldavië.

In Moldavië was u getrouwd met [M.]. Toen zijn vader overleden was – ongeveer 2 à 3 jaar voor uw vertrek – begon u problemen te krijgen met hem. Hij schold u uit en sloeg u dagelijks. Kort voor uw vertrek was er een incident waarbij hij u op het hoofd sloeg en waardoor u het bewustzijn verloor. Uw burens kwamen af op het lawaai en zij brachten de hulpdiensten op de hoogte. U werd naar het ziekenhuis gebracht en moest daar een dag blijven. Een incident van deze aard had u nog niet eerder meegemaakt. Na dit incident ging u naar uw zus, waar u verbleef tot aan uw vertrek. Daarnaast verwees u ook nog naar de algemene discriminatie van Roma in Moldavië. Omwille van deze problemen besloot u om Moldavië te verlaten.

U verliet Moldavië in de zomer van 2018 en reisde via Roemenië, Hongarije en Duitsland naar Frankrijk, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg daar een negatieve beslissing en na een jaar reisde u naar Nederland. Daar diende u opnieuw een verzoek in, maar u kreeg eveneens een negatieve beslissing. Na ongeveer 4 maanden reisde u naar Duitsland, waar u ongeveer 3 jaar verbleef. U diende daar eveneens een verzoek om internationale bescherming in, maar u kreeg opnieuw een weigeringsbeslissing. Toen u in Duitsland was, kwamen uw zus [L.S.] (O.V. [...], CG [...]) en haar zoon – uw neef – [I.S.] (O.V. [...], CG [...]) bij u. Zij zochten daar medische hulp voor uw neef [I.], die lijdt aan schizofrenie. Jullie reisden door naar Frankrijk, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden, maar jullie kregen echter een negatieve beslissing. Op 23/06/2022 reisden jullie door naar België, waar jullie diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indienden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Na uw vertrek in 2018 vernam u dat uw man u nog steeds zoekt en zegt dat hij u gaat vermoorden. Sinds u in België bent hebt u niets meer vernomen over uw ex-man. U vreest bovendien dat uw ex-man u en uw familie zal vermoorden, omdat u hertrouwd bent in België met een Macedonische Roma, genaamd [M.E.]. Tot slot hoopt u in België medische hulp te verkrijgen voor uw neef [I.] en verklaarde u dat u bij hem en uw zus moet blijven om voor hen te zorgen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de DVZ verklaarde u dat u rugproblemen hebt, dat u problemen hebt aan uw hart, dat u psychologische problemen hebt en dat u een te hoge bloeddruk hebt (Vragenlijst DVZ, punt 39). Verder verklaarde u dat u depressief bent, maar dat u dezelfde medicatie neemt als iemand met schizofrenie (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, 02.08.2022). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u zich slecht voelde en dat u wilde slapen. U verklaarde dat u het gehoor moest doen, omdat het ver was naar uw opvangcentrum (CGVS, p. 2-3). Verder verklaarde u dat u erge hoofdpijn kan krijgen als u veel praat. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud had u echter nog geen hoofdpijn. Er werd u meegedeeld dat u het op tijd moest aangeven als u hoofdpijn kreeg of als het niet meer zou lukken om het interview verder te zetten (CGVS, p. 3). Tot slot verklaarde u dat u klaar was om het interview te starten (CGVS, p. 3). Uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat uw medische en psychologische toestand geen invloed heeft gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u bovendien dat het gehoor goed was verlopen en dat u alle vragen goed had verstaan (CGVS, p. 13). Op 27/09/23 ontving het CGVS een psychologisch rapport, gedateerd op 24/09/23. Daarin stond beschreven dat u veel last hebt van nervositeit, ernstige slaapproblemen, angsten, impulscontroleverlies en veel stress. Als gevolg van deze stress heeft u ook te maken met verstoorde cognitieve functies. Uit dit verslag valt echter niet af te leiden op welke concrete manier uw medische en psychologische toestand een invloed kan hebben op uw deelname aan de asielprocedure. Uit uw overige medische documenten kan eveneens niet worden afgeleid hoe uw medische en psychologische toestand uw deelname aan de asielprocedure kunnen beïnvloeden. Hierbij dient bovendien opnieuw benadrukt te worden dat uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat er geen problemen werden vastgesteld. Ter volledigheid spreekt het voor zich dat bij de vaststelling van bepaalde onwetendheden wordt ingeschat in hoeverre dergelijke lacune al dan niet een aannemelijke verklaring zou hebben of niet. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar Moldavië kan terugkeren, omdat u vreest om gedood te worden door uw ex-man [M.] (CGVS, p. 8). Verder verwees u ook naar de algemene discriminatie van de Roma-gemeenschap in Moldavië (CGVS, p. 15). Tot slot verklaarde u dat u in België wilde blijven om voor uw zus [L.S.] (O.V. [...], CG [...]) en uw neef [I.S.] (O.V. [...], CG [...]) te zorgen en dat uw neef [I.] hier medische hulp krijgt (CGVS, p. 16).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen vreemde bent voor het Europese asielsysteem. U diende in het verleden reeds tweemaal een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk in juli 2018 en in februari 2022 (Vragenlijst DVZ, punt 32 & administratief dossier, "Eurodac Search Result"). In beide gevallen kreeg u een weigeringsbeslissing. Dit gegeven tast bij voorbaat uw nood om internationale bescherming aan.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u vreest om gedood te worden door uw ex-man [M.] (CGVS, p. 8), dient het volgende opgemerkt te worden.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.*

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke.

U verklaarde dat u uw problemen nooit ging aanklagen bij de politie (CGVS, p. 12). Volgens u is het niet mooi om naar de politie te gaan en zou zijn familie – indien u dat deed - in opstand komen tegen uw familie (CGVS, p. 12). Hieruit blijkt geenszins dat de politie niet in staat zou zijn om u te beschermen of dat u geen beroep zou kunnen doen op de politie. Verder verklaarde u dat u niet wist of de politie u bescherming zou kunnen bieden als u deze problemen zou aanklagen. U verklaarde dat zij zouden zeggen dat jullie zich gaan verzoenen en dat ze weten hoe Roma zijn. Hiervoor baseerde u zich op het feit dat er veel gelijkaardige voorvallen zijn waar de politie niets doet. U verklaarde niet te weten waarom de politie in uw concrete geval niets zou doen (CGVS, p. 12-13). Zulke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Bijgevolg blijft het een louter blote bewering. Daarnaast verklaarde u dat uw mensen niet naar de politie gaan en dat de zaken onderling worden opgelost (CGVS, p. 15). Hieruit kan opnieuw niet worden afgeleid dat u geen beroep zou kunnen doen op uw autoriteiten. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de Moldavische autoriteiten niet in staat zouden zijn of ongewillige zouden zijn om u de nodige bescherming te bieden. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u met betrekking tot het incident voor uw vertrek – waarbij uw ex-man u had geslagen en u het bewustzijn verloor – verklaarde u dat u de politie niet op de hoogte bracht, om dat u vreesde dat hij uw moeder iets zou aan doen (CGVS, p. 9). Hierbij dient gewezen te worden op het feit dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en

geschillenbeslechting. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u eveneens geen beroep hebt gedaan op een organisatie die losstaat van de overheid. U verklaarde dat die niet bestaan in Moldavië en dat jullie ongeletterd zijn, waardoor jullie dat niet weten (CGVS, p. 13). Zoals eerder aangegeven bestaan er weldegelijk ngo's die zich bezighouden met het verdedigen van de belangen van de Roma-bevolking. Bovendien – op de vraag of u zich ooit informeerde naar het bestaan van dergelijke organisatie – verklaarde u dat niemand iets zou kunnen doen (CGVS, p. 13). Dergelijke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Bijgevolg kan verwacht worden dat u – omtrent de problemen met uw ex-man – de nodige stappen neemt om hulp of bescherming te zoeken.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u in het opvangcentrum bent getrouwd met een Macedonische Roma, genaamd [M.E.] (CGVS, p. 10), dient opgemerkt te worden dat u dit op geen enkele wijze staft. Tijdens het persoonlijk onderhoud toonde u de oranje kaart van [M.E.] (CGVS, p. 10), hieruit kan noch worden afgeleid dat jullie getrouwd zijn, noch dat jullie een duurzame relatie hebben. Bovendien dient opnieuw benadrukt te worden dat u – indien u hierdoor bij een terugkeer problemen zou ondervinden met uw voormalige partner – zich dient te wenden tot uw autoriteiten.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat u niets meer hebt vernomen over uw ex-man sinds u in België bent (CGVS, p. 11-12) en dat u zich daar bovendien ook niet naar informeerde (CGVS, p. 12). Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u niet wist waar hij op dit moment verblijft en of hij u al dan niet nog aan het zoeken is (CGVS, p. 6; 12). Aangezien u vreest om door hem gedood te worden, kan verwacht worden dat u de nodige informatie verzamelt. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u zich niet informeerde omdat u schrik hebt en dat niet wilt (CGVS, p. 12), hetgeen weinig overtuigend is. U heeft er immers – indien u daadwerkelijk dergelijke schrik hebt – alle baat bij om te weten waar uw ex-man op dit moment is. Zeker aangezien u verklaarde dat hij bijvoorbeeld in 2018 eveneens in Duitsland en Frankrijk was (CGVS, p. 14) en bijgevolg de kans bestaat dat hij nog naar Europa komt. Verder verklaarde u dat er in het centrum geen Roma's zijn en dat u enkel informatie via uw moeder verkrijgt, maar dat u niet meer aan haar vroeg om informatie te verzamelen sinds u hier bent (CGVS, p. 14). U verklaarde dat u dit deed, omdat u schrik hebt dat hij te weten zou komen waar u op dit moment bent (CGVS, p. 14). Gewezen op het feit dat uw moeder informatie kan verzamelen zonder te vertellen waar u bent, verklaarde u dat – als zij informatie vraagt aan haar vriendinnen – zij kunnen zeggen waar u bent (CGVS, p. 14). Dit is echter geen afdoende verklaring. Er kan niet worden ingezien waarom uw moeder geen informatie zou kunnen verzamelen over uw ex-man, zonder dat hij te weten komt waar u bent. Zeker gezien het feit u in de andere Europese landen wel informatie verzamelde via uw moeder. Het feit dat u sinds juni 2022 geen informatie meer hebt over uw ex-man, ondermijnt de ernst van uw vrees voor vervolging. Bovendien – aangezien uw ex-man hertrouwd is en u ongeveer 5 jaar geleden Moldavië verliet – werd u gevraagd waarom uw voormalige echtgenoot u nog zou zoeken. Hierop verwees u louter in het algemeen naar het feit dat dit een wet is bij de jullie (CGVS, p. 13). Zulke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende en weinig overtuigend.

Vervolgens - met betrekking tot uw verklaringen dat de Roma-gemeenschap gediscrimineerd wordt in Moldavië (CGVS, p. 15-16) - dient het volgende opgemerkt te worden.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode

2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. U verwees naar het feit dat jullie worden uitgescholden en niet worden gezien als mensen, maar u verklaarde dat u daar persoonlijk geen problemen door ondervond (CGVS, p. 15-16). In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. U brengt met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u wilt dat uw neef [I.] medische behandeling krijgt in België en dat u voor hem en uw zus [L.] moet zorgen (CGVS, p. 16), dient gewezen te worden op het feit dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria van de conventie van Genève. Verder kan begrip worden opgebracht voor de medische problemen van uw zus en neef, maar dit kan in uw hoofde niet worden beschouwd als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakt hoe dan ook niet aannemelijk hoe de medische situatie van uw neef in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/ of fysieke integriteit in Moldavië. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. De door u neergelegde medische documenten, bevestigen louter dat u te maken krijgt met psychologische moeilijkheden en andere medische problemen,

zoals problemen aan uw knie. Dit wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. Er dient echter opnieuw benadrukt te worden dat uit deze documenten niet kan worden afgeleid op welke manier uw medische en psychologische toestand een invloed heeft op uw deelname aan de asielprocedure.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal haar situatie minimaliseert en vrijwel geen rekening heeft gehouden met haar specifiek profiel van lid van de Roma gemeenschap en als vrouw in dat milieu. Zij stelt dat de discriminatie en haat ten aanzien van Roma's alom vertegenwoordigd is in de Moldavische maatschappij, met alle gevolgen vandien en citeert uit het rapport van ECRI *“on the Republic of Moldova”* van 2 oktober 2018. Vervolgens voert zij aan dat hoewel de Moldavische regering de afgelopen jaren inspanningen heeft geleverd om de Roma-minderheid te integreren en discriminatie te bestrijden, niet ontkend kan worden dat er nog veel gedaan moet worden en dat die pogingen niet altijd succesvol zijn, wat ook erkend wordt in de bestreden beslissing. Zij citeert hieromtrent uit pagina's 16 en 18 van de COI Focus waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing en vervolgt dat dit ook bekrachtigd wordt door het Bureau van Solidaritätsnetz International, die de situatie in Moldavië inzake de Romagemeenschap nauwlettend opvolgt, waaruit zij eveneens citeert. Hieruit blijkt volgens haar dat wat de actieplannen ter bevordering van de integratie van de Roma-gemeenschap in Moldavië betreft, de centrale autoriteiten van Moldavië allerminst moeite doen omdat het programma voor de ondersteuning van de Roma-bevolking in de Republiek Moldavië voor 2022-2025 niet goed is gecoördineerd en geen rekening houdt met de standpunten en wensen van de maatschappelijke organisaties (tevens de belangrijkste actoren) van de Roma. Het risico dat zij een doelwit zal worden vanwege haar etniciteit is volgens haar bijzonder groot en kan niet genegeerd worden.

Zij meent dat de commissaris-generaal haar ondergane mishandelingen niet ernstig genoeg neemt en citeert haar verklaringen hieromtrent afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij vervolgt dat huishoudelijk geweld een veelvoorkomend probleem is binnen het Roma huishouden en dat vrouwen vaak terughoudend zijn om dit probleem aan te kaarten bij de autoriteiten omwille van de enorme minimalisering. Verzoekster citeert dienaangaande uit een rapport getiteld *“Study on the situation of Romani women and girls in the Republic of Moldova”* van UN Women, UNDP en OHCHR van 2014. Volgens haar blijkt dat de effectieve uitvoering van de wet omtrent huiselijk geweld belemmerd wordt aangezien er geen specifieke financieringsbron is voor slachtofferhulp en er maar heel weinig opvanghuizen beschikbaar zijn, waarna zij citeert uit een artikel van *Just Access* van 10 februari 2023, getiteld *“The issue of domestic violence in the Republic of Moldova”*. Uit voorgaande volgt volgens haar dat zij absoluut niet kan rekenen op de effectieve bescherming van de autoriteiten tegen haar ex-man en dat dit enkel maar meer verhinderd wordt door haar profiel als Roma.

3. Nieuwe stukken

3.1. Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot

hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster verklaart dat zij niet naar Moldavië kan terugkeren omdat zij vreest om gedood te worden door haar ex-man. Zij maakt daarnaast nog melding van de algemene discriminatie van de Roma-gemeenschap in Moldavië en geeft aan dat zij in België wilt blijven om voor haar zus L.S. en haar neef I.S., die hier medische hulp krijgt, te zorgen.

4.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal komt hiertoe op grond van volgende vaststellingen:

- I) Het feit dat verzoekster reeds twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend in Frankrijk en Nederland, en in beide gevallen een weigeringsbeslissing genomen werd, tast bij voorbaat haar nood om internationale bescherming aan;
- II) Met betrekking tot haar vrees om gedood te worden door haar ex-man wordt het volgende opgemerkt: (a) uit de COI Focus. *Moldavië. De Romaminderheid* van 1 maart 2022, blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens,

stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma; (b) verzoekster slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de Moldavische autoriteiten niet in staat of onwillig zouden zijn om haar de nodige bescherming te bieden; (c) uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie en uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij geen beroep heeft gedaan op een organisatie die losstaat van de overheid; (d) verzoekster staft haar bewering, dat zij in het opvangcentrum getrouwd is met een Macedonische Roma, genaamd M.E. op geen enkele wijze; (e) het opmerkelijk is dat zij niets meer heeft vernomen over haar ex-man sinds zij in België is en het feit dat zij zich daar bovendien ook niet naar informeerde ondermijnt de ernst van haar vrees voor vervolging; (f) zij baseert zich op een loutere algemene en persoonlijke verklaringen waar zij stelt dat haar ex-man nog op zoek is naar haar en toevoegt dat dit een wet is bij hen;

III) Met betrekking tot haar verklaringen dat de Roma-gemeenschap gediscrimineerd wordt in Moldavië - dient het volgende opgemerkt te worden: (a) uit de COI *Focus Moldavië De Roma-minderheid* van 1 maart 2022, kan worden geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève en kan niet zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden; (b) verzoekster brengt met haar algemene beschouwingen geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat zij in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade;

IV) Haar verklaring dat ze wilt dat haar neef medische behandeling krijgt in België en dat ze voor hem en haar zus moet zorgen houdt geen verband met één van de criteria van de conventie van Genève;

V) De documenten kunnen hier geen ander licht op werpen omdat de neergelegde medische documenten louter bevestigen dat verzoekster te maken krijgt met psychologische moeilijkheden en andere medische problemen, zoals problemen aan haar knie, wat niet in twijfel getrokken wordt.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij Moldavië heeft verlaten omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.3.1. Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat het een ernstige negatieve indicatie vormt voor zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoekster voorgehouden problemen, vrees en nood aan internationale bescherming dat zij eerder reeds twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend in Frankrijk die er telkenmale werden afgewezen (NPO, p. 7-8). Verzoekster brengt tegen deze vaststelling overigens niets in doorheen het verzoekschrift. Hiernaar gevraagd ter terechtzitting stelt verzoekster dat zij zich voor de Franse asielinstanties op dezelfde vluchtmotieven heeft beroepen dan diegene zoals uiteengezet voor de Belgische. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissing blijven onverminderd overeind.

4.3.3.2. Vervolgens dient opgemerkt dat verzoekster in onderhavig verzoekschrift uitgebreid de aandacht vestigt op het gegeven dat zij behoort tot de Roma-gemeenschap in Moldavië en dat zij omwille hiervan niet als volwaardig lid van de maatschappij of als Moldaviër wordt beschouwd. Hierdoor meent zij het risico te lopen om een doelwit te zijn en om te worden vervolgd.

Met haar betoog slaagt zij er geenszins in om afbreuk te doen aan de uitgebreide motieven in de bestreden beslissing. Bovendien stemt de informatie die zij aanhaalt en waaruit zij citeert grotendeels overeen met en ligt die voor het overige volledig in dezelfde lijn als de landeninformatie zoals gehanteerd door de commissaris-generaal en zoals opgenomen in de mappen 'landeninformatie' in het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, COI *Focus Moldavië De Roma-minderheid*, 4 maart 2022).

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekster behoort tot de Roma-gemeenschap geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (of nood aan internationale bescherming) in haar hoofd. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp van ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat zulke

problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma. Verzoekster toont dergelijke uitzonderlijke omstandigheden niet *in concreto* aan. De *protection officer* heeft verzoekster er zelf op gewezen dat zij bij de DVZ had verklaard dat ze als Roma gediscrimineerd worden in Moldavië en waarna hij de vraag stelde of ze ooit persoonlijke problemen heeft ondervonden. Hierop antwoordt verzoekster ontkennend (NPO, p. 15). Nogmaals gevraagd of zij voor wat betreft de beledigingen waarvan zij gewag maakt ooit problemen heeft gekend, antwoordt zij *“concreet met mij niet”* (NPO, p. 16). Er zijn dan ook geen enkele indicaties voorhanden dat verzoekster in Moldavië omwille van haar Roma-etniciteit een persoonlijke vrees heeft voor vervolging.

Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Romagemeenschap behoren de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de *Community Mediators* binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de *Equality Council* klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtswezen na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Waar zij in het verzoekschrift citerend uit verschillende passages tracht aan te tonen dat zij verstoken zal blijven van enige (toegang tot) nationale bescherming in het kader van huishoudelijk geweld kan zij geen gelijk worden gegeven. De geciteerde teksten tonen aan dat huishoudelijk geweld binnen de Roma gemeenschap beschouwd wordt als een private aangelegenheid waardoor het voor de slachtoffers moeilijk is om erover te praten uit schaamte, dat er een nood is aan opleiding van de politiediensten teneinde te kunnen omgaan met klachten van huishoudelijk geweld en dat de rechtbanken vaak geen beschermingsmaatregelen opleggen omwille van misvattingen over slachtoffers. Uit voorgaande informatie in samenhang gelezen met de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden geconcludeerd dat zij bij eventuele (ernstige) problemen in haar land van herkomst en dit desgevallend in het kader van door haar voorgehouden problemen met haar ex-man zo zij daartoe de nodige, ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen, verstoken zou riskeren te blijven van de nodige bescherming. Verzoekster werd door de *protection officer* gevraagd of zij de problemen met haar ex-man ooit heeft aangeklaagd bij de politie, waarop zij ontkennend antwoordde (NPO, p. 12). Op de vraag waarom zij dit niet deed, stelde verzoekster dat het niet zo mooi is om naar de politie te gaan en dat de familie van haar ex-man dan in opstand zou komen (NPO, p. 12). Zij gaf weliswaar aan dat de politie in Moldavië haar geen bescherming zou bieden, doch gevraagd waarop zij zich hiervoor baseert, geeft zij aan dat er veel gelijkaardige voorvallen zijn, waarbij de politie niets doet (NPO, p. 13). Specifiek de vraag gesteld waarom de politie in haar specifieke geval dan niets zou doen, moest verzoekster het antwoord schuldig blijven en stelde ze het niet te weten (NPO, p. 13). Met haar verklaringen of met de verwijzing naar de informatie opgenomen in haar verzoekschrift, toont zij allerm minst aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om zich indien nodig te wenden tot de Moldavische autoriteiten om bescherming te bekomen en evenmin als zouden diezelfde autoriteiten onwillig of niet in staat zijn om de nodige bescherming te bieden, zoals op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

In dit verband stelt zich ook nog de vraag naar het actueel karakter van verzoeksters vrees. Zij heeft Moldavië verlaten in de zomer van 2018 (NPO, p. 7) en verklaart dat zij sedert haar aankomst in België, op 23 juni 2022, niets meer heeft vernomen omtrent het feit dat haar ex-man haar zou zoeken (NPO, p. 12). Op de vraag waarom haar ex-man haar na al die jaren nog steeds zou willen vermoorden of lastigvallen bij terugkeer, gaf verzoeker overigens een uitermate vaag antwoord, namelijk: “dat is een wet bij ons” (NPO, p. 13). Met dergelijke verklaringen toont zij niet aan dat haar vrees voor haar ex-man *anno 2024*, zijnde zes jaar nadat zij haar herkomstland verliet, nog actueel zou zijn. Dat zij inmiddels in het huwelijk zou zijn getreden in het opvangcentrum met een Macedonische Roma (NPO, p. 10) wordt zoals op goede gronden toegelicht in de bestreden beslissing, niet aannemelijk gemaakt. Dat zij hierdoor dan een vrees zou koesteren voor haar ex-man bij terugkeer, kan evenmin worden aangenomen. Opnieuw dient eraan te worden herinnert dat verzoekster niet aantoonde dat zij ook in dit verband zich niet zou kunnen wenden tot haar autoriteiten.

Voor het overige voert verzoekster ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan

4.3.4. Bij gebrek aan dienstig verweer, omdat ze pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, blijft het geheel van motieven in de bestreden beslissing onverminderd overeind.

4.3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, brengt verzoekster geen concrete elementen aan op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofd kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Moldavië.

4.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan worden volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen in dit verband. Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Moldavië zou hebben gekend.

4.4.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.4.4. Verzoekster toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.6. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO